

Antanas BALKĖ,
Druskininkų sav. tarybos narys,
TS-LKD Druskininkų skyriaus
vicepirmininkas, www.delfi.lt:

Ką gelbėja R. Malinauskas: kurortus ar save?

2 psl.

Paslaugų ūkio direktorei opozicija priminė obuolių sulčių istoriją

3 psl.

Dorais žmonėmis išaugino septynis vaikus

Prezidentė ordino „Už nuopelnus Lietuvai“ medaliu apdovanojo Oną Markelionienę iš Stračiūnų kaimo

12 psl.

Kai įvyksta stebuklas: namo grįžta visi vaikai

6 psl.

JUC-o vadovės atsakymas sukėlė dar daugiau klausimų

6 psl.

Alytaus policija nuslėpė, kad Druskininkų administracijos direktorė partrenkė pėsčiają

Abydas Jurgelevičius su žmona

Romo Sadausko-Kvietkevičiaus nuotr., www.delfi.lt

3 psl.

A. Augustinavičiui nušalinimas nuo pareigų pratęstas dviem mėnesiams

Romo Sadausko-Kvietkevičiaus nuotr.

2 psl.

Motociklu nuo Ochotsko jūros iki Baltijos jūros

Algirdas Skrinška prie žemėlapių, su kuriuo motociklu per 4 mėnesius įveikė 22 tūkst. kilometrų

7 psl.

Kainos pribloškia: už savaitgalį Druskininkuose tiek pat kiek už dvi savaites Sicilijoje?

9 psl.

Padėkota dar vienai „Racilukų“ laidai...

12 psl.

A.Balkė. Ką gelbėja R. Malinauskas: kurortus ar save?

Antanas BALKĖ,
Druskininkų sav. tarybos narys, TS-
LKD Druskininkų skyriaus vicepir-
mininkas, www.delfi.lt

Tų, kurie seka Vijūnėlės dvaro peripetijas, jau nebestebina R. Malinausko atviros ir aiškiai neadekvačios pastangos gelbėti Vijūnėlės dvarą kaip savo turtą, naudojančias visomis turimomis regaliais ir poveikio galios.

Nenustebino ir eilinis jau pabodusios plokštelės paleidimas apie dvigubus standartus per lrytas.lt portalą su A. Lekavičiaus pasirašytu straipsniu „Prokurorų fokusai: viename mieste įstatymas galioja, o kitame – ne“. Dar vienas R. Malinausko bandymas (tarp daugybės buvusių, tokių kaip „Sustabdytas chaosą ir grėsmę kurortams sukėlęs teismo sprendimas“) klaidinti visuomenę, kabinantis į Vilniaus apygardos teismo 2016 m. gruodžio 23 d. sprendime paminėtą kurorto apsaugos zonos antros juostos faktą, noras įtikinti neva tik negriuvęs dvaras išgelbėtų daugybę gyvenamųjų pastatų Druskininkuose ir Palangoje. Ir vėl straipsnyje nė vienos teismo (vargu ar autoriai skaitė, o vertėtų) sprendimo citatos ar argumento (gegužės 25 d. Lietuvos Aukščiausis Teismas padės tašką Vijūnėlės dvaro byloje).

Šioje situacijoje būtina suteikti galimybę skaitytojui pačiam nuspręsti: ką rodo Malinausko pastangos?

Vijūnėlės dvaro gelbėjimo planas vis dar grindžiamas kvestionuojant kurorto apsaugos zonos

antrosios juostos faktą, tarsi tai būtų vienintelė priežastis, dėl ko VAT priėmė būtent tokį sprendimą. Jeigu problema būtų vien tik Vijūnėlės dvaro teritorijos priskyrimas antrajai kurorto apsaugos juostai, Malinausko pastangos neatrodytų beviltiškos. Bet Vijūnėlės dvaro gelbėjimo reikalai žymiai blogesni, nes VAT pripažino negaliojančiais visus su dvaro statybomis ir valstybinės žemės nuoma susijusius dokumentus ir dėl tokio sprendimo pateikė svarius argumentus. Galimai mero tarnai – viščiniai ir margeliai ne drįso referuoti merui, kad visi teismo argumentai – svarūs ir Vijūnėlės dvaro aferai nepalankūs. 18 Druskininkų savivaldybės tarybos narių, Vijūnėlės dvaro gelbėjimo tikslu apskundusių Palangą Generalinei prokuratūrai, greičiausiai gavo tik primityvų išaiškinimą. Be to, čia jau seniai tapo norma – pozicijos tarybos nariai pasirašo ir balsuoja tvarkingai.

Druskininkų valdžios argumentas (kodėl prokuratūra netyrė Palangos statybų teisėtumo) gerokai pabodęs, nes užsirciklinta ant vienintelio suprimityvinto klausimo: galima ar ne gyvenamoji statyba kurorto apsaugos antroje juostoje? VAT sprendimas dėl Vijūnėlės dvaro teritorijos priskyrimo antrajai kurorto apsaugos juostai pakankamai atsargus. Gerokai tikslesnis ir logiškesnis būtų pirmos juostos konstatavimas: pagal kurorto apsaugos juostų apibrėžimą Druskininkuose pirmajai juostai priklauso vandens telkinių, Nemuno upės pakrantės, mineralinio vandens, gydomojo purvo telkinių teritorijos, Nemuno upės, ežerų, vandens telkinių pakrantės. Būtent čia pastatytas Vijūnėlės dvaras.

Štai keletas svarbesnių teismo išvadų, leidžiančių įsitikinti, kad absoliuti dauguma savivaldybės ir NŽT priimtų dokumentų dėl Vijūnėlės dvaro buvo neteisėti, kalbant aiškiau, tenkinantys išimtinai privatų interesą, pasirašyti piktnaudžiaujant valdžia. Dvaro apologetai galėjo paskaityti:

** Esminę reikšmę ginčui byloje turi Druskininkų savivaldybės administracijos direktoriaus 2011 m.*

spalio 4 d. įsakymas Nr. V35-632, kuriuo sujungus Nekilnojamojo turto registre įregistruotus kitos paskirties (rekreacijai) žemės sklypus (kadastro Nr. (duomenys neskelbtini) ir Nr. (duomenys neskelbtini)) į vieną, prijungiant tarp jų įsiterpusį 0,0673 ha valstybinės žemės fondo sklypą, kurio naudojimo ir tvarkymo režimas bei reglamentavimas nenustatytas, nes jis neįregistruotas nekilnojamojo turto registre ir kadastru, patvirtintas ginčijamas detalusis planas.

** Ieškovė Generalinės prokuratūros prokurorė pagrįstai kelia klausimą, kad nėra aišku, kokių poreikių ir tikslu buvo rengiamas detalusis planas, sujungiant žemės sklypus į vieną ir patvirtinant detalų planą. Visiškai akivaizdu, kad šių sklypų sujungimo ir detalusio plano patvirtinimo tikslas nebuvo susijęs su Druskininkų savivaldybės interesais ir/ar visuomenės interesu.*

** Darytina išvada, kad patvirtinus detalų planą ir pakeitus suformuoto žemės sklypo naudojimo būdą – vienbučių ir dvibučių gyvenamųjų pastatų teritorija iš esmės buvo įgyvendintas tik su atsakovu R. B. sudarytas susitarimas, t. y. jo privatus interesas, nes būtent atsakovas R. B. naujai suformuoto ir jam išnuomoto žemės sklypo dalyje pradėjo gyvenamojo namo statybas, kurios iki detaliojo plano patvirtinimo šioje teritorijoje iš viso buvo negalimos. Tokia situacija leidžia vertinti, kad ginčijamu įsakymu patvirtinto detaliojo planavimo tikslas - neteisėtai pasinaudoti Teritorijų planavimo įstatymo 12 str. 6 d. nustatyta išimtimi ir rekreacinio naudojimo žemės sklype, kurortų apsaugos zonoje, patvirtinti gyvenamųjų pastatų teritoriją ir leisti pradėti gyvenamojo namo statybas, kas prieštarauja ne tik Teritorijų planavimo įstatymo 26 str. 3d. nuostatoms, bet ir Bendrajame miesto planui, pagal kurį ši teritorija patenka į viešųjų erdvių – pasyvos rekreacijos teritoriją. Be to, pagal Druskininkų savivaldybės turizmo ir rekreacinių teritorijų specialų planą (2006 m. rugsėjo 15 d., reg. Nr. 000152000058) ginčo žemės sklypas patenka į rekreacinio naudojimo neurbanizuojamą teri-*

toriją, paviršinio vandens telkinių apsaugos zoną, teritorijai nustatyta kraštovaizdžio vizualinė apsauga, rekreacinių teritorijų apsauga, kurorto apsauga Bendrojo plano Rekreacijos ir turizmo plėtojimo brėžinyje žemės sklypas Nr. (duomenys neskelbtini) priskirtas prie „Estetiškai vertingiausių vietovių“.

** Taigi Druskininkų savivaldybės teritorijos Bendrajame plane ginčo žemės sklypas niekada nebuvo priskirtas visuomeninio naudojimo būdo teritorijai. Druskininkų savivaldybės teritorijos bendrajame plane ginčo teritorija pažymėta ne kaip visuomeninė, o kaip viešųjų erdvių - pasyvos rekreacijos teritorija.*

** Taigi 2011 m. spalio 4 d. įsakymu Nr. V35-632 patvirtintas detalusis planas, sujungus žemės sklypus, nenustačius nustatytos specialios žemės naudojimo sąlygos - kurorto apsaugos zonos bei neatšizvelgus į antros juostos ribojimus, nors detaliojo plano Aiškinamojo rašto 3 dalyje „Esama padėtis“ nurodyta, kad 0,2129 ha ploto rekreacinės teritorijos žemės sklype galioja kurortų apsaugos zonomis taikomi apribojimai. Pagal Druskininkų savivaldybės turizmo ir rekreacinių teritorijų specialų planą ginčo žemės sklypas patenka į rekreacinio naudojimo neurbanizuojamą teritoriją, paviršinio vandens telkinių apsaugos zoną, teritorijai nustatyta kraštovaizdžio vizualinė apsauga, rekreacinių teritorijų apsauga, kurorto apsauga. Ši speciali žemės naudojimo sąlyga nepasikeitė ir patvirtinus detalų planą, kuriai taikytini nustatyti apribojimai ir rengiant Druskininkų miesto dalies teritorijų detalų planą, tokia sąlyga turėjo būti nustatinėjama, o pagal Vyriausybės Nutarimo XVI skyrių, esant nustatytam draudimui vykdyti statybos darbus, nesusijusius su kurorto paskirtimi ir jo plėtojimu bei aplinkos tvarkymu, toks reglamentavimas tvirtinant detalų planą turėjo būti ypač nuoseklus.*

** Tikrasis valstybinės žemės nuomos tikslas nebuvo susijęs su jokia pastato eksploatacija, o iš esmės jis išnuomotas naujo gyvenamojo namo statybai. Sudegus valčių nuomos punktui ir jį galutinai nugriovus, poreikis šį pastatą eksp-*

loatuoti visiškai išnyko. Byloje taip pat nustatyta, kad ginčo žemės sklype, valčių nuomos punkto vietoje, pagal patvirtintą projektą buvo statomas gyvenamasis namas. Vertintina, kad toks žemės sklypas, kuris nuo pat jo suformavimo buvo nuomojamas tik vieninteliam tikslui, ten esančio pastato – valčių nuomos punkto eksploatavimui, šiam sudegus (nugriovus), negalėjo būti išnuomojamas lengvatinė tvarka.

** Sudegus valčių nuomos punktui ir nugriovus statinio liekanas, valstybinės žemės nuoma neatitiko būtinųjų sąlygų, kuriomis valstybinė žemė išnuomojama ne aukciono būdu. Žemė, nugriovus valčių nuomos punktą, turėjo tapti laisva. Vien formalus statinių turėjimas nesudaro pagrindo nuomoti valstybinę žemę ne aukciono tvarka (CK 6.551 str. 2 d. ir Žemės įstatymo 9 str. 6 d. 1 p.). Pripažintina, kad tiek 2012 m. kovo 19 d. įsakymas, tiek 2012 m. kovo 23 d. Žemės nuomos sutartis, sudaryti pažeidžiant ir valstybinės žemės nuomą reglamentuojančių teisės aktų reikalavimus, todėl naikintini ir pripažįstami negaliojančiais.*

Pabaigai objektyvūs faktai, kurie leidžia daryti logišką išvadą: Taip būti negali:

1. Dvaras pastatytas valstybės žemėje, parko sklypo teritorijoje. Dvarui nesuformuotas sklypas. Aptverta beveik 30 arų teritorija patvirtinta tik detalioju planu.

2. Visos dvarui reikalingos komunikacijos atvestos tvarkant Vijūnėlio parką už ES paramos lėšas.

3. Žemės nuomos sutartis pasirašyta iki 2028 m., nes toks buvo numatytas valčių nuomos punkto gyvavimo laikas.

4. Druskininkuose nerastite kito gyvenamojo pastato, kuris būtų pastatytas kelių metrų atstumu nuo vandens.

Statybos pradžioje buvo 3,5 m, dabar, supylus dirbtinį krantą ir apmūrijus akmenimis, jau virš 5 m.

Galvojančius, kad galbūt dvaras yra teisėta statyba, kviestume vietoje pasigrožėti šiuo objektu. Būsime nustebinti savininkų (tikrų ir menamų) įžūlumu.

A. Augustinavičiui nušalinimas nuo pareigų pratęstas dviem mėnesiams

Visuomenės sveikatos centro Druskininkų skyriaus vedėjui Andriui Augustinavičiui, kuris įtariamasis iš vienos Druskininkų bendrovės direktoriaus paėmęs kyšį, nušalinimas nuo pareigų gegužės pradžioje pratęstas dar dviem mėnesiams. Tai „Druskoniui“ patvirtino Specialiųjų tyrimų tarnyba.

Kaip žinia, STT Kauno valdybos agentai Nacionalinio visuome-

nės sveikatos centro prie Sveikatos apsaugos ministerijos Druskininkų skyriaus vedėją A. Augustinavičiui sulaukė balandžio 3 d. Taip pat buvo sulauktytas kyšį valstybės tarnautojui davęs vienos uždariosios akcinės bendrovės direktorius E. V. Abiem asmenims pareikšti įtarimai. Jų darbo vietoje ir gyvenamosiose patalpose buvo atliktos kratos.

Pasak naujienų portalo www.delfi.lt, pirminiais duomenimis, 54-erių metų valstybinės įstaigos filialo vadovas A. Augustinavičius įtariamasis iš vienos Druskininkų bendrovės direktoriaus paėmęs kyšį. Pinigai esą buvo duoti ir paimti už tai, kad A. Augustinavičius suderintų ir pasirašytų verslininkui reikalingus dokumentus

– statybos darbų užbaigimo aktą, paties objekto realiai neapžiūrėjus.

A. Augustinavičius – žinomas Druskininkų savivaldybės politikas. 2015-ais metais jis kandidavo į Druskininkų savivaldybės tarybą visuomeninio rinkimų komiteto „Druskininkai“ sąraše. A. Augustinavičius yra ir vietos verslininkų suburto Druskininkų klubo narys. Šiam klubui priklauso ir Druskininkų savivaldybės meras R. Malinauskas.

Kokia pinigų suma galimai buvo duota A. Augustinavičiui kaip kyšis ir už kurio konkrečiai objekto statybų užbaigimo aktą, bylą tiriantys pareigūnai kol kas neatkleidžia. Į klausimą, kokios sulaukytiems druskininkiečiams buvo skirtos kardomosios priemo-

nės, Generalinė prokuratūra „Druskoniui“ informavo, jog įtariamiesiems skirta kardomoji priemonė – rašytinis pasižadėjimas neišvykti.

Sveikatos apsaugos ministerija po STT apsilankymo kurorte „Druskoniui“ patvirtino, kad A. Augustinavičius yra laikinai nušalintas nuo pareigų. Visuomenės sveikatos centro Druskininkų skyriaus vedėjas A. Augustinavičius Kauno miesto apylinkės teismo balandžio 5 d. nutartimi iš pradžių buvo nušalintas nuo pareigų nuo balandžio 5 d. iki gegužės 5 d., o suėjęs šiam terminui, laikino nušalinimo nuo pareigų terminas pratęstas dar dviem mėnesiams. Tai „Druskoniui“ STT patvirtino gegužės 9 d.

NVSC direktoriaus įsakymu A. Augustinavičiaus pareigas pavesa laikinai vykdyti Druskininkų skyriaus vyriausiajai specialistei Stasei Malokviejienei.

„Sveikatos apsaugos ministras Aurelijus Veryga pabrėžia, kad ligoninių, poliklinikų, Sveikatos ministerijai pavaldžių įstaigų vadovams taikomi aukščiausi skaidrumo reikalavimai, jie turi būti nepriekaištingos reputacijos. Todėl, ministro nuomone, darbas su prasižengusiais vadovais sunkiai įsivaizduojamas“, – komentuodama STT atliekamą tyrimą dėl A. Augustinavičiaus veiksmų, „Druskoniui“ pabrėžė Sveikatos apsaugos ministro patarėja Lina Bušinskaitė-Šriubėnė.

„Druskonio“ inf.

Alytaus policija nuslėpė, kad Druskininkų administracijos direktorė partrenkė pėsčiają

Vilma DANAUSKIENĖ,
www.delfi.lt

Alytaus apskrities vyriausiojo policijos komisariato atstovai nutylėjo apie įvykį, į kurį papuolė komisariato laikinojo viršininko Alvydo Jurgelevičiaus žmona, Druskininkų savivaldybės administracijos direktorė Vilma Jurgelevičienė, o įvykio liudininku buvo pats policijos komisaras.

Dar šių metų gegužės 5 dieną, apie 17 valandą 30 minučių, Druskininkų mieste, šalia Druskonio ežero esančiame pėsčiųjų ir dviratininkų take, buvo partrenkta ir sužalota per 80-metį perkopusi druskininkietė. Moterį kliudė ją aplenkti norėjusi dviratininkų pora. Po susidūrimo su transporto priemone garbaus amžiaus senjorė greitosios medicinos pagalbos automobiliu buvo nuvežta į Druskininkų ligoninę, iš čia – pervežta ir paguldyta į aukštesnio lygio Alytaus apskrities S. Kudirkos ligoninę.

Šis įvykis nuo žiniasklaidos ir visuomenės buvo nuslėptas. Apie jį, pasak Policijos departamento Komunikacijos skyriaus vadovo Ramūno Matonio, nebuvo infor-

muotas ir Policijos departamentas. Tik po to, kai gegužės 15-ąją DELFI pradėjo domėtis įvykio aplinkybėmis, Alytaus AVPK atstovai bandė žurnalistus įtikinti, kad į policijos suvestines įvykis neįtrauktas, nes „tuo metu nebuvo pradėtas ikiteisminis tyrimas“. „Į suvestines patenka tik tie pranešimai, kai pradedamas ikiteisminis tyrimas dėl galimai nusikalstamos veikos. Šiuo atveju tokio tyrimo pradėta nebuvo“, – sakė Alytaus AVPK atstovė spaudai Kristina Janulevičienė. Pasak policijos atstovės, susidūrimas įvyko tuomet, kai ta pačia kryptimi kaip pėsčioji važiavusi Druskininkų savivaldybės administracijos direktorė V. Jurgelevičienė „bandydama aplenkti priešais ta pačia kryptimiėjusią pėsčiają, su ja susidūrė“. Pasak K. Janulevičienės, tai įvyko, kai pėsčioji pasisukusi išėjo į dviratininkės lenkimo kryptį.

Oficialiai teigiama, kad moterį partrenkė ne paties policijos komisaro A. Jurgelevičiaus, bet jo žmonos V. Jurgelevičienės vairuojamas dviratis.

Druskininkų policijos komisariatui vadovaujantis Vidmantas Kondrackis DELFI sakė, kad šis

faktas nekėlė abejonių, nes esą buvo apklausti įvykio liudininkai. Paklaustas, kokiais atvejais, kai būna įvykio metu sužalojamas asmuo, policija pradeda ikiteisminį tyrimą, V. Kondrackis sakė, kad šiuo atveju buvo priimtas sprendimas dėl aplinkybių patikslinimo. Tokiam patikslinimui pagal įstatymą duodamas dešimties dienų terminas. Jis baigėsi šiandien, gegužės 15-ąją.

Keistas sutapimas, kad dar apie 14-ą valandą šiandien skambinant Alytaus AVPK atstovei, K. Janulevičienė teigė nieko negirdėjusi apie įvykį iš viso ir pažadėjo situaciją išsiaiškinti. Susisiekti su pareigūne pavyko tik prieš pat darbo pabaigą. K. Janulevičienė teigė, jog šiandien, gegužės 15-ąją, Druskininkų prokuroras Arūnas Bundonis priėmė nutarimą atsakyti pradėti ikiteisminį tyrimą dėl pensininkės sužalojimo. „Nutarimo atsakyti pradėti ikiteisminį tyrimą motyvas yra tai, kad nebuvo nustatyta nusižengimo aplinkybių“, – sakė K. Janulevičienė. Alytaus AVPK atstovė patikslino, kad tokį Druskininkų prokuroro nutarimą šiandien dar patvirtino ir Lazdijų rajono prokuratūros pro-

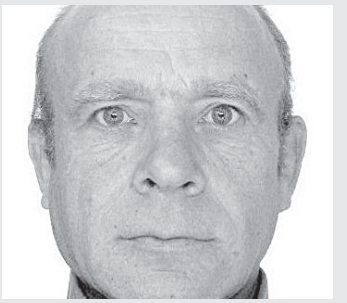
kurorė Lina Eviltienė. Taip pat K. Janulevičienė atsakė, kad niekam dėl įvykio nebuvo surašytas ir administracinės teisės pažeidimų protokolas.

DELFI žiniomis, nukentėjusios druskininkietės dukra dirba Druskininkų savivaldybės biudžetinėje įstaigoje „Druskininkų švietimo centras“. Ši įstaiga pavaldi Druskininkų savivaldybei, kurios administracijai vadovauja V. Jurgelevičienė.

Druskininkuose gyvenantis laikinasis Alytaus AVPK viršininkas A. Jurgelevičius iki paskyrimo į Alytaus AVPK viršininko pavaduotojus dirbo Druskininkų PK viršininku. Pagal dabartines pareigas A. Jurgelevičius kuruoja Alytaus AVPK atliekamus ikiteisminius tyrimus. Į apskrities vyriausiojo policijos komisariato viršininko pareigas vyriškis laikinai paskirtas po to, kai jo pirmtakas, buvęs Alytaus AVPK viršininkas Česlovas Mulma, po rinkimų buvo pakviestas į buvusio generalinio komisaro ir buvusio vidaus reikalų ministro Sauliaus Skvernelio vadovaujamą Vyriausybę. Č. Mulma čia užima vidaus reikalų viceministro pareigas.

POLICIJOS ŽINIOS

IEŠKO ŽVEJOTI IŠĖJUSIO IR DINGUSIO 50-MEČIO

● Gegužės 8 d., apie 16 val., iš namų Leipalingio seniūnijos Panemunės kaime žvejoti išėjo ir iki šiol negrįžo Arūnas Jakimonis. 50-metis vyras - apie 175 cm ūgio, lieso kūno sudėjimo, praplikęs. Apranga: žalios, baltos ir mėlynos spalvų džemperis, juodos kelnės, žali guminiai batai. A. Jakimonio ieško gausios Druskininkų ir Alytaus policijos pareigūnų pajėgos. Asmenis, žinančius A. Jakimonio buvimo vietą ar galinčius suteikti tyrimui reikšmingos informacijos apie dingusiojo buvimo vietą, prašome informuoti Druskininkų r. PK Veiklos skyriaus vyresnįjį tyrėją Mantą Kupčinską tel.: +370 700 65540 arba Bendruoju pagalbos telefonu – 112.

SMURTAS ŠEIMOSE NESILIAUJA

● Gegužės 16 d., apie 16 val., Gailiūnų kaime 34 metų neblaivus (1.75 prom. alkoholio) vyras smurtavo prieš savo 31 metų neblaivią (1.82 prom. alkoholio) sutuoktinę. Gegužės 8 d. Jovaišių kaime, Seiros g., vyras smurtavo prieš savo sutuoktinę. Įtariamieji uždaryti į areštinę.

PERĖJOJE PARTRENKĖ SENUKĄ

● Gegužės 15 d., apie 8 val. 30 min., Druskininkuose, M. K. Čiurlionio g., automobilio „Nissan Primera“ 66 metų vairuotojas, artėdamas prie nereguliuojamos pėsčiųjų perėjos, nesulėtino greičio, nesustojo prieš kelio ženklą „Pėsčiųjų perėja“ ir partrenkė per jąėjusį 81 metų vyrą. Pėsčiasis paguldytas į Druskininkų ligoninę dėl galimo galvos smegenų sutrenkimo.

Paslaugų ūkio direktorei opozicija priminė obuolių sulčių istoriją

Praėjusių metų veiklos ataskaitą savivaldybės tarybos posėdyje pristatiusią biudžetinės įstaigos „Druskininkų paslaugų ūkis“ direktorę Birutę Jonušauskienę netgi R. Malinauskas perspėjo, kad taip lengvai nuo opozicijos narių kritikos ji neišsisuks. „Dabar pakvėpuokit truputėlį“, – baigusią savo pristatymą B. Jonušauskienę drąsino pirmininkaujantis posėdžiui, opozicijos nariams ruošiantis užduoti klausimus apie paslaugų ūkio veiklą.

46,5 etato turinti biudžetinė įstaiga „Druskininkų paslaugų ūgis“ deklaruoja, kad viena pagrindinių jos funkcijų – savivaldybės teritorijų tvarkymas bei viešųjų paslaugų teikimas. 2016 m., lyginant su 2015 m., biudžeto asignavimai šios įstaigos veiklai finansuoti padidėjo 65,16 tūkst. eurų (9,8 proc.) – nuo 660 tūkst. eurų per metus 2015-aisiais iki 725 tūkst. eurų per metus 2016-aisiais. Darbo užmokesčiui pernai įstaiga išleido 396 tūkst. eurų, tačiau veiklos ataskaitoje nenurodytas nei atlyginimų vidurkis, nei darbo užmokestis, kurį pernai gavo įstaigos direktorė.

Po paslaugų ūkio direktorės B. Jonušauskienės ataskaitos apie 2016 m. atliktus darbus, perduotas malkas, pagamintas sūpuokles ir suoliukus, įstaigos vadovė sulaukė ne tik R. Malinausko valdomos daugumos pagyrų, bet ir opozicijai atstovaujančių savivaldybės tarybos narių kritikos.

„Pristatymo metu mačiau daug nuotraukų iš kapinių. Šalyje plačiai ir labai neigiamai nuskambė-

„Druskininkų naujienų“ nuotr.

jo informacija apie užverstus medžius ant antkapių, tiesiog buvo barbariškai daryti darbai. Kodėl taip yra?“, – į B. Jonušauskienę kreipėsi liberalas dr. Juozas Šarkas, priminęs istoriją apie šv. Velykų išvakarėse senosiose Druskininkų kapinėse pasidarbavusius medkirčius. Kaip žinia, kapines per šventes norėję aplankyti druskininkiečiai pasibaisėjo, pamatę, kuo virto jų artimųjų kapai. Už jų priežiūrą atsakingi Druskininkų savivaldybės paslaugų ūkio specialistai druskininkiečius tuomet ramino, kad artimiausiu metu kapinės bus sutvarkytos. Kaip rašė www.delfi.lt, du Druskininkų istorijos šimtmečius menančios kapinės tuomet išties atrodė panašesnės ne į amžinojo poilsio, o į medienos ruošos vietą.

„Barbariškai darbai nebuvo daromi. Nuotraukose jūs matėte šqualo padarinius, o kur per respubliką nuskambėjo, tai aukštali-

piai pjovė medžius, ir tuo pačiu metu negali visko sutvarkyti. Po dviejų dienų viskas buvo sutvarkyta“, – savivaldybės tarybos posėdyje aiškinosi paslaugų ūkio direktorė.

„Sakykit, kokia yra finansinė įstaigos padėtis? Kiek gaunate pajamų, koks yra balansas? – paslaugų ūkio finansais domėjosi savivaldybės tarybos narys, konservatorius V. Semeška. – Kiek pajamų gaunate iš savivaldybės užsakymų ir kiek iš privačių asmenų? Praėjusiais metais spaudėte obuolius, kiek pamenu, ar pas jus, ar kažkur tai kitur, buvo tokia paslauga. Ar šiais metais darėte kažkokių tai paslaugų savivaldybės vadovybei, administracijos vadovybei ir kokios jos buvo?“

„Mes teikiame paslaugas visiems Druskininkų savivaldybės gyventojams“, – opozicijos lyderiui atkirto B. Jonušauskienė.

Priminsime, kad V. Semeškos

klausimas buvo susijęs su 2015 m. rudenį plačiai Druskininkuose nuskambėjusia istorija, kurią „Druskininkų naujienose“ publikuotame straipsnyje „Ar biudžetinės įstaigos darbininkai skynė obuolius savo viršininkės sode?“ aprašė žurnalistas Romas Kvietkevičius. „Spalio 6-osios rytą mūsų skaitytojai pranešė pastebėję, kaip Druskininkų paslaugų ūkio įmonės darbininkai dirba, jų teigimu, šios savivaldybės biudžetinės įstaigos vadovės sode. Vykdamas tikrinti šio pranešimo, drauge pasikviečiau Druskininkų savivaldybės tarybos narį Vilių Semešką, kuris mielai sutiko padėti užfiksuoti įvykio aplinkybes. Apie 10.25 val. Vieciūnų soduose, prie Žiogelių gatvės 5-ojo namo vartų, stovėjo krovininis automobilis „Renault Master“, kurio valstybinis numeris EBJ 613, su geltonu švyturėliu ant priekinės palangės, – rašoma 2015 m. spalio 9 d. „Druskininkų naujienų“ straipsnyje. – Kieme darbavosi trys vyrai. Jie skynė obuolius nuo sode augančių obelių ir krovė juos į maišus. Paklausti, ar yra Druskininkų paslaugų ūkio darbuotojai, obuolių skynėjai iš pradžių tai neigė, bet pastebėję, kad yra filmuojami ir fotografuojami, jau kalbėjo kitaip ir teigė teikiantys „smulkia paslaugą“. Į klausimą, ar šis sodas priklauso Druskininkų paslaugų ūkio direktorei, nė vienas atsakyti nenorėjo, o sodo šeimininkų, kurių galima būtų apie tai pasiteirauti, kieme nebuvo. Automobilio viduje matėsi darbo laiko apskaitos dokumentai ir bidonai, galimai skir-

ti obuolių sultims, bet netikėtai užklupti darbininkai netrukus paliko obuolių maišus kieme ir išvažiavo. Nei žiniasklaida, nei savivaldybės tarybos narys negali atlikti operatyvinio darbo ir patikrinti, kam iš tikrųjų priklauso sodas ir kokių pagrindų ten darbo metu skynė obuolius biudžetinės įstaigos darbuotojai. Tačiau neabejoju, kad paviešinus šį faktą, jo aplinkybes išsiaiškins institucijos, kurioms tai priklauso tirti“.

„Tai kokia gi įstaigos finansinė padėtis?“, – po B. Jonušauskienės komentaro apie paslaugas visiems savivaldybės gyventojams, V. Semeška pareikalavo atsakymo ir į kitus jo užduotus klausimus. „Sakiau, surinkome 43 tūkst. eurų iš spec. programos“, – atskriejo trumpas paslaugų ūkio direktorės atsakymas.

„Druskonio“ inf.

JUC-o vadovės atsakymas sukėlė dar daugiau klausimų

Balandžio 28 d. savivaldybės tarybos posėdyje Jaunimo užimtumo centro praėjusių metų veiklos ataskaitą pristatė jo vadovei Aušrai Nedzinskienei teko aiškintis, kodėl Druskininkų jaunimui nebuvo leista JUC-e organizuoti susitikimą su Tėvynės Sąjungos-LKD partijos pirmininku Gabrieliumi Landsbergiu. JUC-o vadovės atsakymas opozicijai sukėlė dar daugiau klausimų.

Paskutiniajame savivaldybės tarybos posėdyje vietos politikams buvo pristatyta 10 darbuotojų turinčio Druskininkų jaunimo užimtumo centro 2016 metų ataskaita. Viešojo įstaiga nurodo pernai gavusi 130 tūkst. 955 eurų finansavimą, iš kurių liūto dalį sudarė savivaldybės biudžeto lėšos – 87 tūkst. 300 eurų savivaldybės administracijos tikslinis finansavimas. Įstaigos sąnaudos pernai siekė 134 tūkst. 386 eurus, iš jų darbo užmokesčiui buvo išleista 95 tūkst. 458 eurai. JUC-o direktorei pernai buvo priskaičiuotas darbo užmokeskis (su mokesčiais) – 17 tūkst. 572 eurai (per mėnesį – 1 tūkst. 464 eur).

JUC-o vadovei A.Nedzinskienei pristatymas apie pernai organizuotus jaunimo renginius, projektus ir grupinę veiklą baigėsi opozicijos klausimu, kaip gi čia atsitiko, kad jaunimui nebuvo suteikta galimybė centro patalpose organizuoti susitikimą su TS-LKD partijos pirmininku Gabrieliumi Landsber-

giu. „Klausimas dėl jaunimo noro pasikviesti į Jaunimo užimtumo centrą Gabrielių Landsbergį. Jūs atsakėte, nesuteikėte erdvės. Norėjau pasiteirauti, kokie buvo motyvai, ar ateityje pas jus galės atvykti žmonės, sakykim, iš kitų partijų, pabendrauti su jaunimu, jeigu jau pats jaunimas nori, kviečiasi ir prašo susitikti būtent su tokiu politikos lyderiu, o ne kitu“, - į A.Nedzinskiene kreipėsi savivaldybės tarybos narys, opozicijos atstovas Vilijus Semeška.

Šių metų pradžioje naujienų portalo www.delfi.lt dėka šalyje plačiai nuskambėjo žinia apie tai, kaip Druskininkų gimnazistai išbandė savo miesto demokratijos lygį – pabandė pakviesti į susitikimą Seimo narį, TS-LKD pirmininką Gabrielių Landsbergį ir sužinojo, kad nei „Ryto“ gimnazijoje, nei Jaunimo užimtumo centre tokiam susi-

tikimui nepavyks gauti leidimo. Vis dėlto Druskininkų jaunimas išeitį rado - renginys įvyko sausakimšoje kurorto „Coffee Inn“ kavinėje. Tuomet G.Landsbergis pasakojo bent kartą per savaitę rengiantis pilietiškumo pamokas Lietuvos mokyklose ir susitinkantis su jaunimu. „Ne taip seniai aš sulaukiau druskininkiečių kvietimo atvykti į gimnaziją ir pasiūlykėti apie Lietuvą, ateitį bei įvairius kitus dalykus. Tačiau, kaip nekeista, mokykla neįsileido. Jaunimo užimtumo centras irgi rado būdą mūsų neįsileisti. Džiaugiuosi, kad mes radome būdą pašnekėti. Tikiuosi, kad pralaušime tuos barjerus netradicinėmis priemonėmis,“ - Druskininkų jaunimui tuomet sakė politikas.

Savivaldybės tarybos posėdyje prieš faktą apie susitikimą su G.Landsbergiu pastatyta JUC-ovadovė šiam klausimui buvo pasiruo-

šusi. „Tikrai tikėjau šito klausimo, - pradėjo A.Nedzinskiene. - Valstybės kontrolės auditas, atliekamas jaunimo politikos vertinimą, nustatė, kad net 90 proc. jaunuolių yra įtraukiami ir dalyvauja politinėje veikloje, politinių veiklų organizacijoje (?), kas nėra labai gerai, nes jaunimas yra įtakojamas politikų, vienaip ar kitaip jie naudojami tuo pasiekti savo rezultatus“.

„Mūsų centras, vadovaudamasis ta nuostata, atsižvelgdamas į tai, palieka laisvę su politikais jaunimui susitikinėti ne centre, kad nebūtų daroma įtaka jaunam žmogui arba nepasinaudojama jaunu žmogum“, - atsakinėdama į V.Semeškos klausimą, toliau dėstė JUC-o vadovė.

A.Nedzinskiene atsakymas opozicijos nariams sukėlė dar daugiau klausimų. „Nors tikrąją atsakymo priežastį puikiai numanome kiekvienas, tikėjau šiek tiek išradingesnio JUC-o vadovės atsakymo, - pasibaigus posėdžiui, nusijuokė savivaldybės tarybos opozicijos lyderis V.Semeška, paklaustas, ar įtikino A.Nedzinskiene išdeklamuotos vertybės apie jaunimo apsaugą nuo politikų įtakos.

„Gal tuomet reikėtų kelti klausimą apie dvigubus standartus? Kodėl JUC-e visuomet laukiami svečiai – politikas R.Malinauskas su savo pasekėjais? Internetu pilna nuotraukų apie vietos valdžios apsilankymus centre JUC-o gimtadienio šventėse ir ne tik, - stebėjosi V.Semeška. - Savivaldybės puslapyje ir dabar yra keturių metų senumo informacija, kaip JUC-e R.Malinauskas su jaunimu diskutuoja apie politiką. Labai „atitinkanti“ šandieniniams vadovės pasiaiškinimams informacija apie tą susitikimą: „Pasak JUC direktorės Aušros Nedzinskiene, Druskininkų sa-

vivaldybės jaunimas turėjo išskirtinę progą pasimatyti ir pabendrauti su meru. „Meras atvyko į JUC paskutuoti apie politiką. Kodėl apie politiką? Todėl, kad tai vienas svarbiausių visuomenės gyvenimo reiškinų, be to, politikos mokslai yra paklausūs ir vis daugiau jaunų žmonių siekia juos studijuoti“, - sakė A. Nedzinskiene. Taigi kodėl politikui R.Malinauskui JUC-e atviros durys susitikti su jaunimu, o politikui G.Landsbergiui jos užtrenktos? Manau, yra tiesiog juokinga dangstyti valstybės kontrolės auditais, aiškinantis, kodėl į JUC-ą neįsileistas jaunimo mėgstamas, bet Druskininkų valdžiai giliai rakštami tapęs šalies politikas“.

„Druskonio“ inf.

NATŪRALUMAS. NAUJI SKONIAI. LIETUVIŠKOS GĖRYBĖS.

Šiltąjį savaitgalį nepraleiskime progos pasimėgauti ekologiškais gardėsiais naminių produktų krautuvėleje „Ekopeko“

(T. Kosciuškos g. 12), kuri atveria duris **gegužės 20 d. 10 val. ryto.**

Čia Jūs laukia tiek mūsų paruošti naminiai šašlykai, tiek rūkytos ir vytintos mėsos gaminiai, tiek gaivus limonadas ir naminiai ledai. Susitikime „Ekopeko“!

UAB „Dzūkijos miškas“
Lietuvos miško savininkų asociacijos (LMSA) narė.

PERKAME MIŠKĄ SU ŽEME ARBA IŠKIRSTI

- Miškotvarkos projektai
- Biržių atrėžimas
- Miško savininkų konsultavimas.

Kreipkitės tel. 8 686 57 593
El. paštas ausra@dzukijosmiskas.lt

Kai įvyksta stebuklas: namo grįžta visi vaikai

Loreta SADAUSKIENĖ
Bendrijos „Druskininkų viltis“
pirmininkė

Gegužės 12 d. bendrija „Druskininkų viltis“ sukviėtė mamas į tradicinę šventę. Šiais metais viltiečių mamos turėjo namų užduotį, t.y. aprangos kodą – juodos ir baltos spalvos derinį.

Mamų šventė vyko Jaunimo užimtumo centre, o ją vedė viltiečių savanoris Dovydas Kalėda. Renginio pradžioje tylos minute buvo pagerbtos mirusios mamos. Sveikindamos mamas darbuotojos priminė, jog mama – artimiausias ir brangiausias žmogus pasaulyje, suteikęs gyvybę ir gyvenimo pradmenis, joje susijungia kančia ir meilė, nerimas ir pasiaukojimas. Pagarba motinai yra pagarba žmonijai, pagarba Kūrėjui. Dienos užimtumo centro vaikai ir jaunuoliai ne tik deklamavo gražias eiles apie kilnią ir gerą mamos širdį, nuolatinį rū-

pestį, švelnumą, nuoširdumą, darbštumą, bet jas pradžiugino šokiais ir įteikė po gėlės žiedą. Mamos šventėje buvo išdalinti paukšteliai, ant kurio sparnelio jos turėjo užrašyti savo didžiausią norą ir pakabinti ant šakelės.

Šventėje dalyvavo daug svečių. Sveikinimo žodžius tarė Socialinės paramos skyriaus vyriausioji specialistė Bronė Petrikiene, Socialinio paslaugų centro direktorė Asta Aleksienė, Jaunimo užimtumo centro direktorė Aušra Nedzinskiene, Neįgaliųjų draugijos pirmininkas Raimundas Tenenis, Jaskonių ir Naujasodės kaimų bendruomenės pirmininkas Juozas Sadauskas. Su nuoširdžiausiais linkėjimais visas susirinkusias mamas ir

darbuotojas taip pat pasveikino buvusius „Vilties“ darbuotoja Stanislava Mezenceva.

Šventės kulminacija – Vilties teatro grupės humoristinis spektaklis „Mama, grįžtu namo“. Pagrindiniai veikėjai diedulis ir bobutė gyvena kukliai ir labai ilgisi savo vaikų. Jų jie turi labai daug, tik namuose nėra nė vieno. Juk Motinos diena: gal įvyks stebuklas ir kuris nors vaikas sugrįš pasveikinti mamos? Ir stebuklas

įvyksta. Į namus grįžta visi vaikai. Darius iš užsienio parveža lagaminą pinigų ir ruošiasi ūkininkauti, Rūtėlė diedukams - tamsaus gymio anūka, o kiti vaikai lankys dienos užimtumo centrą, nes tik ten jiems labai gera ir smagu visiems kartu.

Diedukai kartu su vaikais pasidaro linksmą „tūsą“. Visi - linksmi ir laimingi.

Viltiečiai ir toliau tęsia gražią tradiciją - pasodinti gėlę, kuria rūpinasi vaikai ir jaunuoliai dienos užimtumo centre. Šiais metais gėlę pasodino nauja tarybos narė Laura Gardziulevičienė, su savo šeima į „Druskininkų viltį“ atnešusi daug pozityvo.

Grojant Jaskonių ir Naujasodės kaimų kapelai „Malūnėlis“, šokome, dainavome, o vėliau išpūdziais dalijomės prie kuklaus vaišių stalo.

Motociklu nuo Ochotsko jūros iki Baltijos jūros

66-erių metų druskininkiečio Algirdo Skrinskos kelionių ir gyvenimo permainų patirtį vargiai įmanoma sutalpinti į laikraščio puslapį. Tiek daug tolimiausiuose kraštuose patyręs, jog belieka tik epizodiškai apie įdomiausias patirtus įvykius užsiminti daugiau dėmesio skiriant jo žygiui prieš 39-erius metus, 1978-aisiais, motociklu per visą buvusią sovietų sąjungą nuo Ochotsko jūros pačiame Sibiro rytiniame krante iki Baltijos jūros, t.y. gimtosios Lietuvos. Būtent toks vienišias 27-erių metų motociklininko tikslas buvo rusiškai užrašytas ant motociklo „IŽ-I-O-3K“ priekio – „Ot Ochotskogo moria do Baltijskogo moria“. Per 4 mėnesius Algirdas šiuo motociklu įveikė 22 tūkstančius kilometrų, pakeliui aplankydamas įdomiausias miestas, respublikų sostines, smalsiausias vietas. Nakvodavo vien tik palapinėje, kurią vežėsi motociklo lopšyje su būtiniaisiais daiktais. Žinoma, smalsu, kaip A.Skrinska atsidūrė Sibire, Magadane prie Ochotsko jūros? Įgijęs kartografijos ir topografijos inžinieriaus specialybę Kaune, stažavęsis Maskvoje bei Sibire tarp Vladivostoko ir Magadano, dvejus metus sudarinėjęs geodezijos žemėlapių pagal Pripetės upę Baltarusijoje ir Ukrainoje, Algirdas buvo paaugštintas pareigose ir kaip profesionalus savo darbo žinovas paskirtas atlikti tolimųjų Rytų šiaurinės dalies aerofotogeodezinius planus ir žemėlapius. Jo patirtys 3-ėjus metus dirbant 4 tūkst. kv. kilometrų teritorijoje iki pat Arkties vandenyno vertos atskiro pasakojimo apie skraidymus virš tenykščių jūrų ledynų, apie ekspedicijas ir gyvenimą spaudžiant 40 laipsnių šaltumui, apie įspūdingą reginį Šiaurės pašvaistę, apie akistatas su baltosiomis ir rudosiomis meškomis. Vienos iš jų nušautos kailį iki šiolei Druskininkuose saugo. Kiekvienas iš 5-ių susidūrimų su meškomis buvo savaip nepakartojamas: tai dėl rankos mėšlungio karabinas neiššovė, tai besikaitinant tarp Arkties vandenyno pakrantės ledynų baltoji meška su meškiukais smalsiai stebėjo, tai galiausiai mešką žmogėdrą nukovė ir t.t.

Po trijų metų žvalgybos sudarant naudingų iškasenų bei topografinius planus Tolimuosiuose Rytuose, Algirdas gavo atostogų, kurias pradėjo kelione nusipirkto motociklu IŽ iš Magadano link Lietuvos. Pirmasis etapas - apie 1500 km link Jakutsko - buvo varginantis sunkiai pravažiuojamais keliais bei upėmis be tiltų, kai tekdavo sulaukti sunkvežimių, idant per sraunius vandenius trosais pervilkto. Dėl aktyvaus pavarų maigymo išdžiūvo motociklininko kelio girmelės skystis, tad galinį etapą užbaigė rankomis pavaras perjungdamas. Iš Kandigos prie Jakutsko persėdo į krovinį laivą (baržą), kuris Lenos upe nuplukdė iki Ust Kuto. Kaip ir visus praplaukiančius stebino viena labiausiai kvapą gniaužiančių Sibiro gamtos įdomybių - upės pakrantėje besistiebiantys ir dangų Lenos akmeniniai stulpai.

Iš baržos į baržą perkraunant motociklą su visa manta, kurios pagrindas buvo palapinė, miegmaišis, 30 knygų ir kt., tekdavo mokėti

Algirdas Skrinska su žmona Regina apkeliaavo daugelį Europos miestų

Iprasta Algirdo poilsio vieta įveikiant motociklu 22 tūkst. kilometrų

Algirdas 12 metų gyveno ir dirbo Ispanijoje

Po neilgai trukusios dvikovos nukautą mešką Algirdas parsinešė į stovyklą Sibire, 1975 m.

Prie paveikslų, kuriame nutapyta gimtoji sodya Suvalkijoje

kranininkams, kurių dauguma buvo kaliniai, išpirkas po 50 rublių, antraip IŽ-as pakibdavo ore arba subadydavo padangas. Po daugmaž 20 dienų, per kurias nuplaukė apie 2000 km, pasiekė garsiąją Baikalo-Amūro geležinkelio magistralę. 300 km traukiniu iki Bratsko, kur pagal kelionės išankstinį planą aplankė vieną didžiausių pasaulyje hidroelektrinių, kaip ir Krasnojarske, kurį pasiekė įveikęs 600 km. Pastarajame didmiestyje atspūtė, aplankydamas kino teatrą, kur prieš seansą būtinai grodavo orkestras. Tolimesnis maršrutas Krasnojarskas-Novosibirskas (500 km). Kiekviename didesniame mieste 2-3 dienas užtrukdavęs Algirdas prie savo motociklo būtinai prisiklijudavo jų ženklus. Deja, Novosibirske drąsiam keliauninkui teko labai nusivilti, nes visus tuos ženkliukus nusisėgė vagis. Grožėdamasis įspūdingo grožio Altajaus kalnais, su-

korė pusantrą tūkstančio kilometrų ir per savaitę pasiekė didžiausią Kazachijos miestą, tuometinę sostinę Almatą. Be privalomo apsilankymo olimpiniam čiuožimo stadione, apniko tikro Pietų miesto skoniai ir kvapai, ypač Almatos turguje. Po Sibiro šalčių buvo sunku atsispirti tenykščiams karščiams, kurie provokavo nuovargį ir atjungdavo sąmonę nakvojant užmiestyje, tarkim, saulėgražų lauke ar tris naktis savartyne, kur zujo šakalai. Pakeliui į Kirgizijos sostinę Biškeką (tuometinę Frunzę) stabtelėjo prie Issyk Kulio ežero. Riedėdamas žymaus keliautojo N.Prževalskio keliais, aptiko ir išgelbėjo ten pasiklydusius vaikus. Vienas iš Algirdo kelionės tikslų buvo pakeliui aplankyti visų respublikų sostines ir jų įžymybes, muziejus, parodas. Tad Kirgizijos sostinė buvo ne išimtis. Tolimesnis IŽ-o maršrutas link Uzbekijos

sostinės Aščabado. Pakeliui link Kaspijos jūros užsuko į giliai žemėje tarp uolų tyvuliuojantį sieros vandenilio ežeriuką, kurio vanduo siekia apie 40 laipsnių karščio. Anksti ryte nusimaudė virš galvos zujant šikšnosparnių spiečiams. Kaspijos pakrantėje motociklas buvo pakrautas į keltą, kuris 300 km nugabeno į Azerbaidžiano sostinę Baku. Ten prasidėjo Užkaukazės įdomybės, muziejai, istorinės vietos, tęsiant kelionę motociklu į Armėnijos sostinę Jerevaną, pro Sevano ežerą į Gruzijos sostinę Tbilisį. Kadangi Užkaukazės respublikose daugelis iš mūsų lankėsi, ten patirtų įspūdžių neverta kartoti. O mūsų keliauninkas iš Tbilisio pasuko link Juodosios jūros ir pajūriu mynė nuo Batumio iki pat Sočio. Persikėlė per Azovo jūrą į Krymą, po to - Chersonas, Odesa, pagal išankstinį maršrutą pabūta dar trijose sostinėse: Moldavijos -

Kišiniove, Ukrainos - Kijeve, Baltarusijos - Minske. „Nė karto nenakvojau viešbutyje, vis - palapinėje, kur pakankamai saugiau išmiegodavau, - prisimena Algirdas. - Kai įvažiuavau į Lietuvą, atsiklaupiau ir pravirkau“.

Jau Druskininkuose apsisostojęs A.Skrinska savo maršruto motociklu dalį pakartojė su žmona Regina, nuosavą automobilį nuvairavę iki pat Kaspijos jūros, pabuvodami Karpatų kalnuose, Juodosios jūros kurortuose, Kaukazo kalnuose.

Iš Suvalkijos kilęs A.Skrinska nuo 1979 m. apsigyveno mūsų mieste ir nuo tolei prisistato druskininkiečiu. Pradžioje dirbo Druskininkų miesto kelionių ir ekskursijų biure gidu, ilgą laiką - fotografu kurorto buitiniame gyventojų aptarnavimo kombinate. Nuo 1991 m. vadovavo personalinei įmonei „Žvilgsnis“. Atgimimo laikotarpis nuo 2000 metų pakoregavo gyvenimą kelione į Ispanijos šiltnamius ir statybas, kur praleido 12 metų, trumpiau padirbėjo Norvegijos statybose. Suprantama, kaip jam įprasta, pastarąsias šalis ir jų kaimynės išmaišė, įdomiausias vietas aplankydamas, po kalnus laipiodamas, gamtą pažindamas. Pagal specialybę kartografijos ir topografijos inžinierius, šiuo metu „Eglės“ sanatorijoje dirbantis liftų ir priešgaisrinio pulto operatoriumi A.Skrinska kiekvienai kelionei iš anksto kruopščiai pasiruošia, žemėlapiuose pasižymėdamas vietas, kurias privalu aplankyti. Tad ir Londonas, kur su žmona pabuvojo prieš dvejus metus, ir pernai aplankyta Graikija, o dar anksčiau Italija, Prancūzija, Andora ir kitos šalys apkeliautos tiek turistų pramintais taikais, tiek ir nuklystat nuo jų pagal nuosavus norus pažinti tai, kur mažai kas užsuka.

„Druskonio“ inf.

Dorais žmonėmis išaugino septynis vaikus

Gegužės 5 d. Prezidentė Dalia Grybauskaitė Motinos dienos proga pasveikino ir ordino „Už nuopelnus Lietuvai“ medaliu apdovanojo daugiavaikės motinas, kurios išaugino ir dorais žmonėmis išauklėjo septynis ir daugiau vaikų. Tarp 30-ies apdovanotųjų daugiavaikių motinų iš visos Lietuvos – viena Druskininkų savivaldybės gyventoja. Tai Ona Markelionienė iš Stračiūnų kaimo. Kadangi dėl prastos sveikatos ji negalėjo apdovanojimo atsiimti prezidentūroje, „Druskonis“ pasveikino ją ir pakalbino nuosavoje gražioje sodyboje Stračiūnų kaimo pradžioje, kur gyvena kartu su dukros Daivos Radžiukynienės, dirbančios Druskininkų ligoninės reabilitacijos skyriuje, šeima.

O. Markelionienė kilusi iš netoliese esančio Dubravishkės kaimo. Išsaugojo pačius gražiausius prisiminimus apie savo motiną, kuri, sunkiai besiversdama, augino vienišą dukrą. Daugmaž prieš 50 metų O. Markelionienė suvyru Česlovu apsigyveno Stračiūnuose, abu dirbo vietiniame kolūkyje. Ona melžė kolūkio karves, vyras dirbo fermose. „Vaikams buvo gaila mū-

Onai Markelionienei palinkėjom, kad sodybos kieme „nutūpęs“ gandras atneštų daugiau proanūkių

sų, nuo ankstauro ryto iki vėlyvo vakaro sunkiai dirbusių, tad patys savo noru ateidavo padėti,“ – prisimena O. Markelionienė kolūkinius laikus. Vyras Česlovas, anot žmonos, geras žmogus ir tėvas, nebūtin išėjo prieš 21-erius metus, turėdamas tik 52-ejus metus. „Kartu su vaikais dirbome, todėl nebuvo laiko juos lepinti,“ – pasakoja 72 metų Ona, pritarianti, kad darbas ir užimtumas apsaugo vaikus nuo blogų įtakų. „Nė vienas iš vaikų manęs niekad neįžeidė, nė karto iš jų pikto žodžio negirdėjau,“ – priduria. Visi septyni vaikai išaugo darbštūs, dori, geri žmonės. Tarpusavyje ben-

drauja šeimomis, sutaria, o kai susirenka su antromis pusėmis, 12 anūkių ir 3-im proanūkiškais, vos Stračiūnų sodyboje sutelpta. Vyriausias Markelionių sūnus 51-erių metų Audrius dirba Druskininkuose, kaip ir 41-erių metų dukra Daiva bei 37 metų sūnus Darius. Vyriausia dukra 49-erių Lina gyvena Lazdijų rajone, jos sesuo 48 metų Aldona – Lazdijuose. 45 metų sūnus Gintaras apsistojęs Vilniuje, 43 metų dukra Dalė jau 17 metų gyvena Ispanijoje. Deja, jų visų brolis Juozas anapilin išėjo tesulaukęs tik 5-erių metų.

Graži sodyba Stračiūnų pradžioje, kur apsistoję daugiavaikė motina

Ir visi 7 išauginti iki brandaus amžiaus vaikai, ir pati mama, po operacijų ir negalių sveikatos neturinti, be darbų ir rūpesčių nenustygsta. Gegužės 14-ąją, kai „Druskonis“ svečiavosi, sodybos šeimininkams rūpėjo, kaip ūkinį pastatą nugriauti ir vietoj naują pastatyti. Tad išpuoselėta sodyba, esanti pačioje Stračiūnų pradžioje, dar labiau trauks pakeleivio akį. Pasak O. Markelionienės, Stračiūnų kaimas yra pakankamai gyvybingas,

ypač savo bendruomenės, kuriai vadovauja garsi bitininkė Jolanta Miliuvienė, veikla. Tuo tarpu „Druskonis“, pasižvalges po gražų kaimą, pataria Stračiūnuose, esančiuose apie 23 kilometrai nuo Druskininkų, būtinai aplankyti kone vienišą šalyje vėžio didelę skulptūrą, primenančią netoliese esantį reto gyvūno balinio vėžio draustinį, bei istorinę vietą, kur palaidoti 1863 metų sukilėliai.

„Druskonio“ inf.

Padėkota dar vienai „Racilukų“ laidai...

Eglė ŠALENGAITĖ

Visi, kurie susiję su folkloro ansambliu „Racilukai“, žino, kad kiekvieną gegužę teks, nori nenori, išlydėti abiturientus, ir, padėkojant už kartu praleistą laiką, surengti jiems vakaronę. Šiemet tai įvyko gegužės 10-ąją.

Nors renginys, kaip įprasta, vyko „Ryto“ gimnazijos aktų salėje, ne viskas buvo taip pat kaip visada – ne tik savaitės vidury, bet dar ir pro langus stebint krentantį sniegą. Gegužė! Be to, ne kasmet tenka atsisveikinti net su šešiais žmonėmis – Simona, Morta, Žilvinu, Pauliumi ir dviem Gabijomis.

Su publika užmegzti kontaktai buvo lengvi, kadangi pasisvečiuoti atvyko visi jau pažįstami – ansamblių giminės, draugai ir Merkinės jaunimo etnokultūros klubas „Kukumbalis“, pas kurį ir patys „Racilukai“ lankėsi ne kartą.

Nepaisant neįprastos datos ir dar keistesnių orų, vakaronė prasidėjo visai nekeistai – klausinėjant, ar gerą kelią svečiai keliavo. Paminėdami lietuvių meilės deivę Mildą (jos šventė minima gegužės 13 dieną), „Racilukai“ padainavo, pašoko ir leido svečiams pasirodyti. Įdomu buvo pasiklausyti „Kukumbalio“ – liaudies dainas jie atliko savaip, pritariami dviem gitaromis ir mušamaisiais.

Kaip jau minėta, gegužės vakaronė išskirtinė tuo, kad abiturientams skiriama daug dėmesio. Ypač išskiriamos mergaitės – jos papuošiamos jaunesnių ansamblių pintais vainikais. Šįkart net keturis vainikus nupynė Živilė. Kai ansamblio merginos jau buvo papuoštos, visiems abiturientams teko lai-

kyti egzaminą: kiekvienas iš jų gavo individualius klausimus. Žiūrint į nuotraukas, kuriose žmonių veidai buvo uždengti, reikėjo prisiminti, kada ir kur tai įvyko, ir, žinoma, atpažinti kiekvieną nuotraukų dalyvį. Sunkiausia užduotis teko Žilvinui, nes jis priklausė „Racilukams“ ilgiausiai ir turėjo galvoje išlaikyti labai jau daug informacijos.

Du keisti dalykai – savaitės diena ir sniegas – jau buvo pasirodę, bet trys yra mistiškesnis skaičius, todėl, žinoma, turėjo įvykti ir trečia keistenybė – Mortai skirta egzaminu dalis prapuolė. Tiesa, kiek vėliau dingusios skaidrės atsirado, todėl atsakinėti gavo ir ji.

Praktinės egzaminu dalies metu šeši išeinantieji gavo tekstą dainos, kurios posmai buvo „išbarstyti“. Teko greitosiomis pasiruošti ir ją atlikti – skambėjo sklandžiai. Tai nebuvo vienišas užduotis, sugalvota senbuvės ansamblietės Agnės, – jiems buvo užrištos akys ir liepta

pašokti šoki, kurį atpažinti reikėjo tik išgirdus mokytojo Edvino Vilko armonikos garsus. Abiturientai puikiai susidoravo ir su šia užduotimi ir smagiai pašoko „Suktinuką“. Kita svarbi dalis – priesaika. Laikydami po žvakę, visi šeši prisiekė niekada neapleisti liaudies dainos, klausinėti apie savo mėgstamiausio valgio sėklas prieš kiekvieną valgį ir dėkoti svociutei už saldžius prinaskus kiekvieną kartą pavalgę. Ant priesaikos, kurią vienuoliktokas Matas neįtikėtinai kaligrafišku raštu kūrė dvi valandas, pasirašė tiek abiturientai, tiek liudininkai.

Įtikinę visus, kad ansamblyje išmoko visko, ko reikia, dvilyktokai gavo po diplomą iš vadovės Linos Dudulienės, o jauniausieji „Racilukų“ nariai mergaitėms padovanojo po keraminį angeliuką, vaiknamo po suvenyrinę knygelę. Dovanų kolektyvui, laikydamiesi „Racilukų“ tradicijų, buvo paruošę ir patys abiturientai – nuotraukų rin-

kinį, pilną prisiminimų. Kartu su juo abiturientai paskelbė ir savo palikimą – išdalino šypsenas, šokių partnerius ir garbingas vietas. Be to, ansamblio abiturientai patys paruošė mini koncertą – puikiai padainavo tris savarankiškai išmoktas liaudies dainas, pritariami būgnu, kurį ritmingai mušė Gabija.

Tuomet beliko vaišės ir linksmybės. Susirinkusieji apdainavo ant stalo sukrautą maistą, o po to vaišinosi stebėdami nuostabiai keistą orą už lango, šoko ir žaidė dar porą valandų. Kadangi tiek renginio organizatoriams, tiek svečiams liaudies šokiai nesvetimi, mažai ką reikėjo mokyti ir visi ga-

lėjo tiesiog linksintis šokdami, kol pavargo ir prisiminė, kad kita diena bus ketvirtadienis. Prieš išsiskiriant ne tik buvo sudainuota atsisveikinimo daina „Rod buvo“, bet ir pažadėta aplankyti „Kukumbalį“ Rasų šventėje.

Nors oficialiai šeši dvilyktokai ir buvo išlydėti, su jais neatsisveikinta visam laikui. Šiaip ar taip jie taip pat prisiekė kasmet apsilankyti devyniose „Racilukų“ vakaronėse ir devyniose repeticijose. Tiesa, tam, kad sudarytų sąlygas įgyvendinti priesaiką, pats ansamblis turės pasitempti ir surengti keliomis vakaronėmis daugiau nei paprastai.